

Serviciul solutionare contestatii

DECIZIA nr. 80 /2011
privind solutionarea contestatiei formulata de
SC X SRL
inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr. X

Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti prin Serviciul Solutionare Contestatii a fost sesizata cu adresele nr. X, nr. E316759/01.02.2011 si nr. X de catre Administratia Finantelor Publice sector X, inregistrate la DGFP-MB sub nr. X, nr. X si nr. X cu privire la contestatia **formulata de S.C. X S.R.L.**, CUI X, cu sediul in Bucuresti,

Obiectul contestatiei, inregistrata la Administratia Finantelor Publice Sector X sub nr. X, il constituie Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale nr. X comunicata prin posta cu confirmare de primire in data de X, prin care s-au stabilit accesorii in suma totala de X lei aferente obligatiilor datorate la bugetul general consolidat.

Avand in vedere dispozitiile prevazute de art.205 alin. (1), art.206, art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de **S.C. X S.R.L.**

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a cauzei.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezulta urmatoarele:

I. Prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale nr. X, organele fiscale din cadrul Administratia Finantelor Publice Sector X, au stabilit in sarcina **S.C. X S.R.L.**, pe baza evidentei pe platitor, dobanzi si penalitati de intarziere aferente obligatiilor datorate la bugetul general consolidat in suma totala de X lei aferente perioadei X.

II. Prin contestatia formulata **S.C. X S.R.L.** solicita desfiintarea in intregime a Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale nr. X si recalcularea accesoriilor prin emiterea unei noi decizii de impunere cu suma corecta a accesoriilor precum si baza de impunere la care au fost aplicate.

De asemenea, societatea considera ca s-au calculat in mod ilegal accesorii pentru sume inregistrate de organul fiscal prin declaratii depuse in data de X si X si tot in mod ilegal a considerat achitate aceste sume, dupa termenul legal de prescriere, reconsiderand ordinea platilor efectuate de aceasta.

In sustinerea cauzei societatea precizeaza ca nu au fost inregistrate in fisa sintetica sume care ar fi trebuit sa diminueze sumele datorate.

III. Fata de constatările organului fiscal, sustinerile contestatarei, reglementarile legale in vigoare pentru perioada verificata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele:

3.1. Referitor la accesoriile in suma de X lei aferente debitelor stabilite la impozitul pe profit si impozitul pe microintreprindere

Cauza supusa solutionarii este daca societatea datoreaza dobanzi si penalitati de intarziere aferente obligatiilor fiscale in suma de X lei calculate de organul fiscal teritorial, in conditiile in care accesoriile au fost calculate pentru declaratii din anul X si X, in conditiile in care din documentele existente la dosarul cauzei nu rezulta elementele care au condus la intreruperea sau suspendarea cursului prescriptiei.

In fapt, Administratia Finantelor Publice sector X a emis decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale nr. X prin care i se calculeaza accesorii in suma de X lei pentru perioada X.

Accesoriile sunt aferente:

- impozitului pe profit in suma de X lei;
- impozitului pe veniturile microintreprinderilor in suma de X lei.

Din analiza fisei pe platitor a societatii rezulta urmatoarele:

- baza de calcul a accesoriilor este reprezentata de declaratiile depuse de societate sub nr. X, X, X, X, X, X;

- contestatara efectueaza prima plata catre impozitul pe profit in data de X, iar la impozitul pe microintreprindere prima plata este distribuita din contul unic al bugetului de stat in data de X;

- la dosarul cauzei exista mai multe fise sintetice din aplicatia OBLIG si SACF cu aceeasi perioada dar exista neconcordante in ceea ce priveste cuantumul platilor evidentiate respectiv, in aplicatia OBLIG la data de X apare plata in suma de X lei iar in aplicatia SACF apare plata in data de X in suma de X lei;

- referitor la declaratia nr. X pentru suma de X lei reprezentand impozit pe profit de recuperat pentru luna decembrie X, aceasta se regaseste in fisa de evidenta din aplicatia OBLIG cu sume nedenuminate in suma de X lei de recuperat, iar in fisa de evidenta din aplicatia SACF aceasta se regaseste in suma de X lei de recuperat.

- din decizia de calcul accesorii nr. X rezulta ca dobanzile sunt calculate de doua ori pe aceeasi perioada.

SC X SRL considera ca s-au calculat in mod ilegal accesorii pentru sume inregistrate prin declaratiile nr. X si nr. X si tot in mod ilegal a considerat achitate aceste sume, dupa termenul legal de prescriere, reconsiderand ordinea platilor efectuate de aceasta.

Societatea sustine ca in fisa sa sintetica pe platitor nu i-a fost inregistrata declaratia nr. X cu suma de X lei reprezentand impozit pe profit de recuperat pentru luna decembrie X.

Administratia Finantelor Publice sector X sustine ca pana la data de X societatea s-a aflat in administrarea fiscala a sectorului X, dosarul fiscal fiind transmis cu nr. X, iar la data transferului dosarului fiscal de la sectorul X la sectorul X societatea figura cu obligatii fiscale neachitate.

Administratia Finantelor Publice sector X a emis somatia nr. X comunicata prin publicitate pe site-ul Ministerului de Finante;

Platile efectuate de societate au stins debitele aferente perioadei X si o parte din obligatiile accesorii generate la data de X;

In urma trasmiterii in format electronic a fisei de evidenta pe platitor au fost recalculat accesoriile, organele fiscale emitand decizia de impunere nr. X prin care i-au fost diminuate accesorii aferente impozitului pe profit in suma totala de X lei.

In drept, potrivit art. 231 "Dispozitii privind termenele" din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

"Termenele in curs la data intrarii in vigoare a prezentului cod se calculeaza dupa normele legale in vigoare la data cand au inceput sa curga".

In ceea ce priveste cauzele de intrerupere si suspendare a termenului de prescriptie care a inceput sa curga sub imperiul legii vechi si se calculeaza potrivit normelor in vigoare la acea

data, se retine faptul ca in aplicarea art. 231 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, a fost emisa Decizia Comisiei de proceduri fiscale nr. 2/2008, aprobata prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 1.754/2008, care la pct.1 precizeaza:

"Termenele in curs la data intrarii in vigoare a Ordonantei Guvernului nr. 92/2003, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, se calculeaza dupa normele legale in vigoare la data cand acestea au inceput sa curga. Intreruperea si/sau suspendarea termenului de prescriptie se supun/supune normelor in vigoare la data cand acestea s-au produs".

Aceste dispozitii legale sunt dispozitii cu caracter general si reglementeaza situatia termenelor care au inceput sa curga sub imperiul legilor anterioare si pentru care legiutorul a statuat ca raman supuse legilor vechi, ca exceptie expresa de la principiul neretroactivitatii. Conform acestor dispozitii, prescriptia dreptului organului fiscal de a stabili obligatii fiscale se calculeaza dupa normele legale in vigoare la data cand s-a nascut dreptul organului fiscal la actiune, astfel incat cauzele de intrerupere si/sau suspendare pot fi atat cele prevazute de legea veche, cat si cele prevazute de noua lege, pentru termenele care au inceput sa curga sub imperiul legii vechi.

Dispozitiile legale anterior citate sunt aplicabile si in ceea ce priveste obligatiile fiscale accesorii in baza principiului de drept **accessorium sequitur principale**, astfel ca acestea nu mai pot fi stabilite *dupa implinirea termenelor de prescriptie la executare pentru debitele principale, avand in vedere si prevederile art. 1 din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescriptia extinctiva, conform carora "odata cu stingerea dreptului la actiune privind un drept principal se stinge si dreptul la actiune privind drepturile accesorii"*.

De asemenea, in ceea ce priveste efectul cauzelor de intrerupere a cursului prescriptiei, art. 17 din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescriptia extinctiva, republicat prevede in mod expres urmatoarele:

"Intreruperea sterge prescriptia inceputa inainte de a se ivit imprejurarea care a intrerupt-o.

Dupa intrerupere incepe sa curga o noua prescriptie".

Incepand cu anul 2003 devin incidente prevederile O.G. nr. 61/2002 privind colectarea creantelor bugetare, republicata:

"Art. 9 - (1) Pentru diferentele de obligatii bugetare stabilite prin actele de control sau obligatiile bugetare stabilite prin procesul-verbal de calcul al dobanzilor si penalitatilor de intarziere pe baza evidentei pe platitori, termenul de plata se stabileste in functie de data comunicarii acestora, astfel:

a) *daca data comunicarii este cuprinsa in intervalul 1-15 din luna, termenul de plata este pana la data de 5 a lunii urmatoare;*

b) *daca data comunicarii este cuprinsa in intervalul 16-31 din luna, termenul de plata este pana la data de 20 a lunii urmatoare.*

(2) *Actele de control prin care s-au stabilit diferente de obligatii bugetare conform alin. (1) constituie si instiintare de plata de la data semnarii lor de catre debitor ori de la data comunicarii, dupa caz, conform legii".*

"Art. 137 - Termenele de prescriptie a dreptului de a cere executarea silita privind o creanta bugetara incep la data cand, potrivit legii, se naste acest drept".

"Art. 138 - (1) **Dreptul de a cere executarea silita a creantelor bugetare se prescrie in termen de 5 ani de la data incheierii anului financiar in care a luat nastere acest drept".**

"Art. 139 - Termenul de prescriptie prevazut la art. 138 se suspenda:

a) *in cazurile si in conditiile stabilite de lege pentru suspendarea termenului de prescriptie a dreptului la actiune;*

b) *in cazurile si in conditiile in care suspendarea executarii silita este prevazuta de lege ori a fost dispusa de instanta judecatoreasca sau de alt organ competent; [...]"*.

"Art. 140 - Termenul de prescriptie prevazut la art. 138 se intrerupe:

a) in cazurile si in conditiile stabilite de lege pentru intreruperea termenului de prescriptie a dreptului la actiune; [...]

c) **pe data indeplinirii, in cursul executarii silita, a unui act de executare silita; [...]**".

De la data de 1 ianuarie 2004, sunt aplicabile prevederile O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, conform carora:

"Art. 131 - (1) Dreptul de a cere executarea silita a creantelor fiscale se prescrie in termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului urmator celui in care a luat nastere acest drept.

"Art. 132 - Termenul de prescriptie prevazut la art. 131 se suspenda:

a) in cazurile si in conditiile stabilite de lege pentru suspendarea termenului de prescriptie a dreptului la actiune;

b) **in cazurile si in conditiile in care suspendarea executarii este prevazuta de lege ori a fost dispusa de instanta judecatoreasca sau de alt organ competent, potrivit legii; [...]**".

"Art. 133 - Termenul de prescriptie prevazut la art. 131 se intrerupe:

a) in cazurile si in conditiile stabilite de lege pentru intreruperea termenului de prescriptie a dreptului la actiune;

c) **pe data indeplinirii, in cursul executarii silita, a unui act de executare silita; [...]**".

In speta sunt incidente si dispozitiile art. 44 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare:

"Art. 44 - (1) Actul administrativ fiscal trebuie comunicat contribuabilului caruia ii este destinat. (...)

(2) Actul administrativ fiscal se comunica dupa cum urmeaza:

a) prin prezentarea contribuabilului la sediul organului fiscal emitent si primirea actului administrativ fiscal de catre acesta sub semnatura, data comunicarii fiind data ridicarii sub semnatura a actului;

b) prin remiterea, sub semnatura, a actului administrativ fiscal de catre persoanele imputernicite ale organului fiscal, potrivit legii, data comunicarii fiind data remiterii sub semnatura a actului;

c) prin posta, la domiciliul fiscal al contribuabilului, cu scrisoare recomandata cu confirmare de primire, precum si prin alte mijloace, cum sunt fax, e-mail, daca se asigura transmiterea textului actului administrativ fiscal si confirmarea primirii acestuia;

d) **prin publicitate.**

(3) Comunicarea prin publicitate se face prin afisarea, concomitent, la sediul organului fiscal emitent si pe pagina de internet a Agentiei Nationale de Administrare Fiscala, a unui anunt in care se mentioneaza ca a fost emis actul administrativ fiscal pe numele contribuabilului. In cazul actelor administrative emise de organele fiscale prevazute la art. 35, afisarea se face, concomitent, la sediul acestora si pe pagina de internet a autoritatii administratiei publice locale respective. In lipsa paginii de internet proprii, publicitatea se face pe pagina de internet a consiliului judetean. In toate cazurile, actul administrativ fiscal se considera comunicat in termen de 15 zile de la data afisarii anuntului.

(4) Dispozitiile Codului de procedura civila privind comunicarea actelor de procedura sunt aplicabile in mod corespunzator".

Norme metodologice:

"44.1. Organul fiscal nu poate pretinde executarea obligatiei stabilite în sarcina contribuabilului prin actul administrativ, *daca acest act nu a fost comunicat contribuabilului, potrivit legii.*"

In acelasi sens sunt si prevederile pct. 1 din Instructiunile aprobate prin O.M.F.P. nr. 94/2006 privind aprobarea modelului si continutului formularelor si a instructiunilor de completare a acestora in vederea indeplinirii procedurii de comunicare a actelor administrative fiscale prin publicitate, potrivit carora **"comunicarea prin publicitate se efectueaza in situatia**

in care actul administrativ fiscal nu a putut fi comunicat prin una din modalitatile de comunicare prevazute la art. 44 alin. (2) lit. a), b) si c) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare".

In ceea ce priveste ordinea de stingere a obligatiilor de plata, in conformitate cu dispozitiile art. 115 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

"(1) Dacă un contribuabil datorează mai multe tipuri de impozite, taxe, contribuții și alte sume reprezentând creanțe fiscale prevăzute la art. 21 alin. (2) lit. a), iar suma plătită nu este suficientă pentru a stinge toate datoriile, atunci se sting datoriile corelative aceluiași tip de creanță fiscală principală pe care o stabilește contribuabilul sau care este distribuită, potrivit prevederilor art. 114, de către organul fiscal competent, după caz, stingerea efectuându-se, de drept, în următoarea ordine:

a) [...]

b) obligațiile fiscale principale sau accesorii, în ordinea vechimii, cu excepția cazului în care s-a început executarea silită, când se aplică prevederile art. 169 în mod corespunzător. În cazul stingerii creanțelor fiscale prin dare în plată se aplică prevederile art. 175 alin. (4¹).

(2) Vechimea obligațiilor fiscale de plată se stabilește astfel:

a) în funcție de scadență, pentru obligațiile fiscale principale;

*b) **în funcție de data comunicării**, pentru diferențele de obligații fiscale principale stabilite de organele competente, precum și **pentru obligațiile fiscale accesorii**;*

c) în funcție de data depunerii la organul fiscal a declarațiilor fiscale rectificative, pentru diferențele de obligații fiscale principale stabilite de contribuabil.[...]

(4) Organul fiscal competent va comunica debitorului modul în care a fost efectuată stingerea datoriilor prevăzută la alin. (1), cu cel puțin 5 zile înainte de următorul termen de plată a obligațiilor fiscale."

Aplicand toate aceste dispozitii legale la speta ce face obiectul contestatiei se retin urmatoarele:

- baza de calcul a accesoriilor o constituie declaratiile depuse de contribuabil incepand cu anul X pentru impozitul pe profit si impozitul pe venitul microintreprinderilor;
- societatea a fost administrata pana la X de Administratia Finantelor Publice sector X, ulterior aceasta mutandu-se cu domiciliul fiscal pe raza sectorului X;
- prin referatul cauzei, organul fiscal precizeaza ca somatia emisa in X a intrerupt cursul prescriptiei fara a depune documete care sa certifice respectarea procedurii legale de comunicare;
- platile din anul X la care face referire organul fiscal, precum ca au stins partial obligatiile din somatie, nu rezulta cum au fost achitate;
- nu poate fi verificata respectarea ordinii de stingere a obligatiilor fiscale inregistrata in evidenta pe platitor;
- desi Administratia Finantelor Publice sector X a procedat la anulara unor accesorii aferente impozitului pe profit nu se poate verifica daca au fost avute in vedere toate perioadele pentru care au fost calculate accesorii duble;
- nu se poate verifica modul in care a fost inregistrata declaratia X cu impozit pe profit de recuperat aferent lunii decembrie X in suma de X lei.

Intrucat pe baza documentelor aflate la dosarul cauzei, Serviciul Solutionare Contestatii din cadrul D.G.F.P.-M.B. nu se poate pronunta asupra legalitatii calcului de accesorii, respectiv, daca a intervenit suspendarea respectiv intreruperea cursului prescriptiei, daca a fost respectata ordinea de stingere a obligatiilor fiscale, daca actele de executare au fost comunicate prin respectarea procedurii, urmeaza sa desfiinteze partial Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. X prin care Administratia Finantelor Publice Sector X a stabilit in sarcina SC X SRL accesorii aferente obligatiilor fiscale in suma de X lei.

Prin aplicarea prevederilor art.216 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevede: “ **Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare**”.

În speta sunt aplicabile și dispozițiile pct.12.6, pct. 12.7 și pct.12.8 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin Ordinul președintelui A.N.A.F. nr.519/2005, care precizează:

12.6 În situația în care se pronunță o soluție de desființare totală sau parțială a actului atacat, în considerentele deciziei se vor prezenta numai motivele care au condus la desființare.

*12.7. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, **inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.***

12.8. Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de soluționare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului sume mai mari decât cele din actul desființat, acesta putând fi contestat potrivit legii. "

Astfel, Administrația Finanelor Publice Sector 2 urmează să procedeze la examinarea tuturor stărilor de fapt și a tuturor raporturilor juridice relevante pentru impunere și la clarificarea situației fiscale a contribuabilei, ținând cont de prevederile legale referitoare la recalcularea majorărilor de întârziere aferente obligațiilor fiscale.

3.2. Referitor la accesoriile în suma de X lei aferente debitelor stabilite la impozitul pe salarii și contribuțiilor sociale

Cauza soluționării contestației este dacă societatea dătează accesorii în suma de X lei pentru obligațiile de plată la bugetul general consolidat, în condițiile în care societatea nu-și motivează contestația pentru acest capăt de cerere

In fapt, Administrația Finanelor Publice sector X a emis decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. X prin care i se calculează accesorii în suma de X lei aferente:

- impozitului pe veniturile din salarii în suma de X lei;
- contribuției de asigurări sociale datorate de angajator în suma de X lei;
- contribuției individuale de asigurări sociale reținută de la asigurați în suma de X lei;
- contribuției de asigurări pentru somaj datorate de angajator în suma de X lei;
- contribuției pentru asigurări de sănătate datorate de angajator în suma de X lei;
- contribuției pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați în suma de X lei.

Asa cum rezultă din fișa sintetică de evidență pe platitor societatea a declarat prin declarațiile fiscale întocmite pe proprie răspundere de către reprezentatii săi obligații de plată principale cu scadență în perioada X pe care nu le-a achitat la termenul scadent.

Pentru nevirarea în termenul legal a obligațiilor de plată la bugetul general consolidat prin Decizia nr. X referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale, Administrația Finanelor Publice sector X a stabilit în sarcina societății dobânzi aferente impozitului pe salarii și contribuțiilor sociale în suma de X lei, calculate pe perioada X-X și X-X.

Prin contestația formulată, societatea nu motivează solicitarea de anulare a acestor accesorii deși contestația solicită anularea în totalitate a deciziei de calcul accesorii.

In drept, potrivit art.17, art.26, art. 83, art. 84, art.108, art.111, art. 114, art.115, art. 116 și art. 206 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare și a normelor metodologice de aplicare, aprobate prin HG nr.1050/2004:

Codul de procedura fiscala:

"Art. 17- (2) - Contribuabilul este orice persoana fizica ori juridica sau orice alta entitate fara personalitate juridica ce datoreaza impozite, taxe, contributii si alte sume bugetului general consolidat, în conditiile legii".

"Art. 26 - (1) - Platitor al obligatiei fiscale este debitorul sau persoana care în numele debitorului, conform legii, are obligatia de a plati sau de a retine si de a plati, dupa caz, impozite, taxe, contributii, amenzi si alte sume datorate bugetului general consolidat."

"Art. 83 - (1) Impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

a) prin declarație fiscală, în condițiile art. 80 alin. (2) și art. 84 alin. (4);

b) prin decizie emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri."

"Art. 84 - (4) Declarația fiscală întocmită potrivit art. 80 alin. (2) este asimilată cu o decizie de impunere, sub rezerva unei verificări ulterioare, și produce efectele juridice ale înștiințării de plată de la data depunerii acesteia."

"Art. 108 - (3) Titlul de creanta este actul prin care se stabileste si se individualizeaza creanta fiscala, întocmit de organele competente sau de persoanele îndreptatite, potrivit legii."

"Art. 109 - (1) Creanțele fiscale sunt scadente la expirarea termenelor prevăzute de Codul fiscal sau de alte legi care le reglementează."

"Art. 115 - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.[...]

(4) Dobânzile și penalitățile de întârziere se stabilesc prin decizii întocmite în condițiile aprobate prin ordin al ministrului finanțelor publice, cu excepția situației prevăzute la art. 138 alin. (6)."

"Art. 116 - (1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv."

"Art. 206 - (1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

[...] b) obiectul contestației;

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază;[...]"

Prin urmare potrivit dispozițiilor legale sus mentionate pentru neachitarea sau achitarea cu intarziere a obligatiilor fiscale declarate pe proprie raspundere de contribuabila si inregistrate in evidenta fiscala se datoreaza majorari de intarziere de la data scadentei pana la data stingerii.

Prin contestatia formulata nu prezinta motivele de fapt si de drept pe care isi intemeiaza contestatia drept pentru care urmeaza a respinge contestatia ca neintemeiata si nemotivata pentru suma de X lei din Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. X.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul, art. 17, art. 26, art. 83, art. 84, art. 108, art. 109, art.115, art. 116 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala (pentru anii 2005-2006), art. 44, art. 115, art. 131, art. 132, art. 133, art. 206, art. 213, art. 216 si art. 231 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, art. 9, art. 137 si art. 138, art. 139 si art. 140 din O.G. nr. 61/2002 privind colectarea creantelor bugetare, republicata, pct. 1 din Instructiunile aprobate prin O.M.F.P. nr. 94/2006 privind aprobarea modelului si continutului formularelor si a instructiunilor de completare a acestora in vederea indeplinirii procedurii de comunicare a actelor administrative fiscale prin publicitate si pct. 9.4, pct.12.6, pct. 12.7 si pct.12.8 din Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobate prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 519/2005

DECIDE:

1. Desfiinteaza in parte Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. X prin care s-au stabilit in sarcina **SC X SRL** accesorii aferente obligatiilor fiscale in suma de **X lei**, urmand

ca Administratia Finantelor Publice Sector X sa procedeze la reanalizarea situatiei fiscale a contribuabilei, tinand cont de prevederile legale, de motivatiile acesteia, precum si de cele retinute prin prezenta.

2. Respinge in parte ca neintemeiata si nemotivata in parte Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. X prin care s-au stabilit in sarcina **SC X SRL** accesorii aferente obligatiilor fiscale salariale in suma de **X lei**.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata, in termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Bucuresti.